

Sygn. akt VI K 748/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu VI Wydział Karny

w składzie :

Przewodniczący: SSR Robert Grześ

Protokolant: prakt. sąd. Jakub Kochanowski

bez udziału prokuratora,

po rozpoznaniu na rozprawie, w postępowaniu zwyczajnym,

sprawy karnej przeciwko:

B. W., s. Z. , I. zd. B., ur. (...) w S.,

oskarżonemu o to , że:

w dniu 9 listopada 2017 roku w P. posiadał wbrew przepisom Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii środek odurzający w postaci suszu roślinnego marihuany o wadze łącznej 58,53 grama brutto co stanowi 50,57 grama netto ziela konopii innych niż włókniste zaliczane jest do środków odurzających grupy I-N i IV-N tj. o przestępstwo określone w art. 62 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii,

orzeka:

oskarżonego uznaje za winnego zarzucanego mu występku popełnionego w sposób i okolicznościach wyżej opisanych,

tj. przestępstwa określonego w art. 62 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. z dnia 10 maja 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1030)),

i za to skazuje:

1. na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. z dnia 10 maja 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 1030)), na karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jeden) roku;

2. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. 2005, nr 179, poz. 1485 z późn. zm.), orzeka wobec oskarżonego przepadek środka odurzającego w postaci suszu roślinnego marihuany o wadze łącznej 58,53 grama brutto i zarządza jej zniszczenie;

3. na podstawie art. 70 ust 4 cyt. wyżej ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, orzeka wobec oskarżonego nawiązkę w wysokości 3'000 (trzy tysiące) złotych na rzecz (...), (...) i (...) w P.,

4. na podstawie art. 626 § 1 kpk oraz § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz. U. z dnia 26 czerwca 2003 r. Nr 108 poz. 1026) oraz art. 2 ust 1 pkt 3 i art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach

karnych (Dz. U. z 1983 r. nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości w wysokości 430,48 (czteryście trzydzieści 48/100) złotych oraz opłatę w wysokości 300 (trzysta) złotych;

/-/ SSR Robert Grześ

UZASADNIENIE

W dniu 9 listopada 2017r. około godziny 17.00 w P. na wysokości ul. (...) funkcjonariusze policji w ramach prowadzonej działalności operacyjnej zatrzymali do kontroli pojazd prowadzony przez **oskarżonego B. W.** W pojeździe w schowku ujawniono woreczek foliowy z zawartością suszu roślinnego o masie brutto 0,97 grama.

W tym samym dniu dokonano przeszukania mieszkania należącego do oskarżonego w P. przy ul. (...) i znaleziono w nim dwa worki z suszem roślinnym o masie odpowiednio 56,12 grama brutto oraz 0,97 grama brutto. W mieszkaniu ujawniono także dwie wagi elektroniczne. Według twierdzeń oskarżonego znalezione w jego mieszkaniu środki odurzające znalazł dzień wcześniej w krzakach i zamierzał przeznaczyć do własnego użytku.

Łączna masa netto suszu wynosiła 50,57 grama, zaś przeprowadzone badanie toksykologiczne wykazało, iż było to ziele konopi innych niż włókniste (popularnie marihuana), zaliczane zgodnie z ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii do środków odurzających grupy I-N i IV-N. Oskarżony nie pozostaje w kręgu zainteresowania organów ścigania jako osoba zajmująca się handlem substancjami odurzającymi.

Oskarżony **B. W.** jest 29 - letnim mężczyzną, o wykształceniu średnim, bez majątku, rozwodnikiem pozostający w wolnym związku, na utrzymaniu ma 9 letnią córkę, na którą płaci alimenty w wysokości 800 zł miesięcznie, aktualnie pracuje jako przedstawiciel handlowy i uzyskuje z tego tytułu dochody w wysokości 2.000 zł miesięcznie brutto plus premie w wysokości 1.500-2.000 zł.

Oskarżony był dotychczas dziewięciokrotnie karany sądownie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

1. ***wyjaśnienie oskarżonego B. W.*** k. 21-23 w zw. z k. 163v;
2. ***zeznanie świadka M. S.*** k. 61 w zw. z k. 164;
3. ***dokumentów:***
 - protokołu zatrzymania osoby k. 3;
 - protokołu przeszukania pojazdu k. 6-8;
 - protokołu przeszukania osoby k. 9-10;
 - protokołu przeszukania mieszkania k. 11-13;
 - protokołów użycia testera narkotykowego k. 14-15;
 - notatki urzędowej z przeważenia zabezpieczonych substancji k. 16;
 - opinii z przeprowadzonych badań z zakresu chemii k. 49-53;
 - kwestionariusza wywiadu środowiskowego k. 79;
 - karty karnej k. 91-93.

Oskarżony B. W. przesłuchany zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym. Przed Sądem oskarżony

odmówił składania wyjaśnień. Złożone przez niego relacje procesowe w zakresie istotnym dla przedmiotowej sprawy oraz przyznanie się do winy zostały uznane przez Sąd Rejonowy w świetle zgromadzonego materiału dowodowego za całkowicie wiarygodne i spójne. Za absolutnie niewiarygodne uznane zostały wyjaśnienia o rzekomym znalezieniu narkotyków i to akurat dzień wcześniej, ale dla samego faktu posiadania tych narkotyków w dniu 9 listopada 2017r. nie miało to najmniejszego znaczenia.

Zeznania świadka **M. S.** w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego także nie budzą najmniejszych wątpliwości do co ich przydatności dla rozpoznania przedmiotowej sprawy i zostały przez Sąd I instancji uznane za spójne, logiczne i wiarygodne.

Sąd dał wiarę w całej rozciągłości ujawnionym w sprawie dokumentom, gdyż zostały one sporządzone przez właściwe organy w ramach przysługujących im kompetencji i nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu I instancji zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wykazał zarówno winę jak i sprawstwo oskarżonego B. W. w zakresie zarzucanego mu przestępstw z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

Przepis art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii penalizuje posiadanie środków odurzających lub substancji psychotropowych, zaś w ust. 2 posiadanie ich w znacznej ilości. W każdej swojej postaci jest to występki powszechny, formalny (bezsłowny) i trwały. Przedmiotem ochrony komentowanego przepisu jest życie i zdrowie publiczne, jak również - w przypadku posiadania środków odurzających lub substancji psychotropowych - życie i zdrowie konkretnej osoby. Znamię czasownikowe „posiadać” należy rozumieć jako faktyczne, choćby krótkotrwałe władztwo nad rzeczą. Można przyjąć, że każde władanie środkiem odurzającym lub substancją psychotropową jest posiadaniem w rozumieniu przepisu art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (M. Maraszek, Glosa do uchwały składu 7 sędziów SN z 27 stycznia 2011 r., [I KZP 24/10](#), LexPolonica nr 2448621, Lex/el. 2011). Przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii można popełnić umyślnie, z zamiarem zarówno bezpośrednim, jak i ewentualnym. Dla penalizacji posiadania środka odurzającego lub substancji psychotropowej znaczenie ma ilość narkotyku pozwalająca na choćby jednorazowe użycie w dawce przyjętej za typową dla danego środka czy substancji. Dla określenia tejże karalności nie ma natomiast znaczenia cel posiadania środka oraz okres dysponowania nim.

W realiach przedmiotowej sprawy nie ulega wątpliwości, iż oskarżony posiadał blisko 51 gram netto ziela konopi innych niż włókniste (marihuany) i, że są to środki odurzające, których posiadanie przez ustawę jest zabronione. Nie ulega ponadto wątpliwości, że oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim posiadania ww. substancji skoro wiedział, że znajdują się w one w jego posiadaniu.

Sąd Rejonowy orzekając o wymiarze kary za przypisane oskarżonemu B. W. przestępstwo wziął pod uwagę każdą z dyrektyw opisanych w art. 53 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k., a mianowicie dyrektywy społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy, a także dyrektywy prewencji generalnej (kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa) i prewencji indywidualnej pojmowanej jako cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do oskarżonych.

Mając na uwadze powyższe Sąd wymierzył oskarżonemu przy ustawowym zagrożeniu od 1 miesiąca do 3 lat pozbawienia wolności, karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

Za okoliczność obciążającą należy uznać w przedmiotowej sprawie posiadanie ponad 50 gram substancji odurzającej, a więc ilości znacznej w potocznym rozumieniu tego słowa i uprawniającym nawet Sąd do rozważań na temat zmiany kwalifikacji z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na art. 62 ust. 2 tejże ustawy. Po rozważeniu wszelkich okoliczności sprawy Sąd zdecydował, że w realiach tej konkretnej sprawy nie ma na to miejsca, tak samo jak dla zastosowania przypadku mniejszej wagi z art. 62 ust. 3 tejże ustawy (do takiej zmiany kwalifikacji prawnej zmierzał w ocenie Sądu zasadniczo wniosek obrony o wymierzenie kary grzywny lub ograniczenia wolności).

Okolicznością wybitnie obciążającą oskarżonego była także jego uprzednia dziewięciokrotna karalność, jak również fakt, iż przypisanego mu czynu dopuścił się w dwa miesiące po uprawomocnieniu się wyroku łącznego skazującego go na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat. Okoliczność, że oskarżony po raz kolejny nie docenił łagodności (wręcz rażącej) wymiaru sprawiedliwości w znacznym stopniu wpłynęła na wymiar kary. W ocenie Sądu nawet gdyby dyspozycja art. 69 § 1 k.k. nie uniemożliwiła warunkowego zawieszenia wykonania kary, to w przypadku oskarżonego nie byłoby na to miejsca. Oskarżony otrzymał dostatecznie wiele szans i ja widać z nich nie skorzystał. Kolejne warunkowe zawieszenie urągałoby zasadom prewencji i umacniało tylko przekonanie o nieskuteczności stosowania prawa.

Za okoliczności łagodzące w przedmiotowej sprawie uznać należało przyznanie się oskarżonego do winy, jego postawę w trakcie zatrzymania oraz przeszukań, jak również fakt prowadzenia ustabilizowanego trybu życia i posiadania stałej pracy.

Na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii Sąd orzekł przepadek poprzez zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci suszu roślinnego (marihuany) o masie brutto 58,33 grama.

W ocenie Sądu w realiach przedmiotowej sprawy zaistniały wszelkie przesłanki do zasądzenia na podstawie art. 70 ust. 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii nawiązki na rzecz (...). Wysokość nawiązki uwzględnia z jednej strony możliwości finansowe oskarżonego, a z drugiej konieczność partycypacji osób zażywających narkotyki w skutkach leczenia ich nałogu.

O kosztach postępowania oraz opłacie Sąd orzekł na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym oraz na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych. O kosztach procesu Sąd orzekł w myśl zasady, iż to oskarżony – a nie Skarb Państwa – powinien je ponieść, skoro to jego zawinione zachowanie były przyczyną ich powstania. W ocenie Sądu możliwości finansowe oskarżonego nie są aż tak złe, aby koszty postępowania przerzucić na ogół podatników.

/-/ SSR Robert Grześ